

Ако Народна скупштина не одлучи да акт о промени Устава стави на потврђивање (то може бити само у случају кад Устав не утврђује обавезу потврђивања акта о промени Устава на републичком референдуму), промена Устава је усвојена изгласавањем у Народној скупштини, а акт о промени Устава ступа на снагу када га прогласи Народна скупштина.

Устав не може бити промењен за време ратног или ванредног стања.

За спровођење промене Устава доноси се уставни закон. Уставни закон се доноси двотрећинском већином од укупног броја народних посланика. По Пословнику Народне скупштине, предлог уставног закона за спровођење промене Устава припрема Одбор за уставна питања и законодавство.

Уставним законом за спровођење Устава Републике Србије из 2006. године била су уређена питања везана за прелазак са старог на нови уставни систем, односно за превођење правног система Републике Србије из режима Устава из 1990. године у режим Устава из 2006. године, и то тако што су били утврђени рокови за избор и конституисање републичких органа по новом уставу, рокови и начин за усаглашавање појединих сегмената правног система доношењем одговарајућих закона (укључујући и продужење важења постојећих законских решења до доношења нових закона, усаглашених са новим уставом), а била су уређена и друга питања неопходна за пуну примену новог устава.

10. СПРЕЧАВАЊЕ СУКОБА ИНТЕРЕСА.

Забрана сукоба интереса. Уставом је утврђено да нико не може вршити државну или јавну функцију која је у сукобу са његовим другим функцијама, пословима или приватним интересима, као и то да се постојање сукоба интереса и одговорност при његовом решавању одређују Уставом и законом.

Правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција. Законом о Агенцији за борбу против корупције уређена су правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција. По том закону, сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес.

Функционер је свако изабрано, постављено или именовано лице у органе Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и органе јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и свако друго лице које бира Народна скупштина.

Јавна функција је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката.

Функционер је дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном. Он је дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Функционер је дужан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса. Он не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

Повезано лице је супружник или ванбрачни партнер функционера, крвни сродник функционера у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства,